Karikatür

BALKANLARDA OTURAN ALMANYA:
— Allah yardım etsin Hindistanda çivi üstünde oturan fakirlere!..

MEVSİM FIRTINALARINDAN:
Yaprak dökümü!..

ANKARA MEKTUBU

Ev derdi

Harbin meşakkatlerine en az katlanan bir memleket olduğumuz malûm, Allah büyüklerimize uzun ömürler versin. Fakat, az buz da olsa meşakkat yine meşakkattir, meselâ, şu ev buhranı az dert midir?

Ev bulamadıklarından ve müşterek bir yuva kuramadıklarından dolayı ayrılan nikâhlılar bile duymıya basladık. Vakaa, iki gönül bir olunca samanlık seyran olur, diye eski bir darbımesel vardır ama, galiba bunun medlülü de artık bugüne göre değil.

Pek çoktanberi ev aradığı halde nihayet bir evcik bulabilen bir arkadaşımın ısrarile geçen gün bu eve uğradık; fakat tamtakırdı. Arkadaşım seviniyordu:

— Görüyorsun ya, nihayet biz de bir ev sahibi olabildik ve uğuruna eşyalarımızı sattık.

— Ne o? dedim, bu evin mülkiyetini mi aldınız? Mübarek olsun.

— Yok yahu, dedi. Bal gibi kiracıyız, fakat, eşyaları, hava parası için feda ettik.

Doğrusu acıklı, acıklı ama kabahat yüzde yüz bizde. Belediye ilân ilân üstüne veriyor, hükûmet inceden inceye arıyor ve cezalar veriyor. A mübarek bir cürmü meşhut yaptırsana. Hayır, üşeniriz, kime ne? deriz. Sonra yüzümüzün de tutmadığından bahsederiz; ev sahibinin tutuyor ya, onu hesaba katmayız. Yine de söylerim, kabahat bizdedir.

★

Sıhhat için de faydalıdır

Ankaramız büyük şehir oldu, gün geçtikçe nufusu artıyor. Buna mukabil, yine harp zaruretleri dolayısile, otobüslerimiz de azaldıkça azalıyor. Bu halin neticesi malûm; otobüsler hıncahınç.

Dikkat ediyorum, bunlara binenlerin çoğu delikanlılarla sinemaya gidip gelen bayanlar. Delikanlılar tam yürüyecek çağda, bayanlar ise biraz evvel çıkıp yürüse, yahut evine biraz sonra da gitse pekâlâ olur. Ama olmaz, herkesin tam işe gideceği saatte otobüsleri doldurur ve fuzuli işgal ederler. Caddelerimiz dümdüz, tertemiz ve ağaçlı. Bundan daha güzel yürünecek yol can sağlığı. Vallâhi benden kulaç kulaç izin; pek uzak yerlerden başkalarına belediye otobüs seferlerini kesmelidir. Yenişehire kadar bal gibi yürünür vsselâm.

★

Ev aramaktan da kurtulurlar

Foto muhabiri Kemal Çakuş'un oğlu henüz beş yaşındadır, ama pek akıllıdır. Geçenlerde bir dostlarına akşam yemeğine gitmişlerdi. Yavrucuk orada pek yorulmuş ve gece de uykusu gelmişti. Fakat evlerine dönerken yine yürümek mecburiyetinde idi. Bir aralık pek bitkin bir halde babasına dedi ki:

— Baba, sümüklüböcekler ne iyidir, değil mi?

Çakuş hayretle sordu:

— Neden oğlum, neden iyi?

Oğlan cevap verdi:

— Öyle baba, evleri sırtlarında, ne zaman, nerede yorulur, uykuları gelirse orada durup uyurlar da.

★

Bilmemhaklı mıydı

Herhalde canı yanmışlardan birisiydi. Ankara radyosu neşriyat müdürü Fuat Münir Bener'e telefonu açıp dedi ki:

— Yeni programlarınıza bir yeni saat daha koyup harp dolayısile garip haller alan bazı maddelerin kullanışlarına dair öğütler verseniz iyi olacak.

Fuat Münir sordu:

— Meselâ, ne gibi?

Adamcağız cevap verdi:

— Ne gibi olacak, meselâ

(Devamı 11 nci sayfada)

No. 407 CİLT: 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 14 BİRİNCİTEŞRİN 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ

EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

Alman — Hay Allah.. tatlı zafer rüyalarımdan uyandırdılar!...

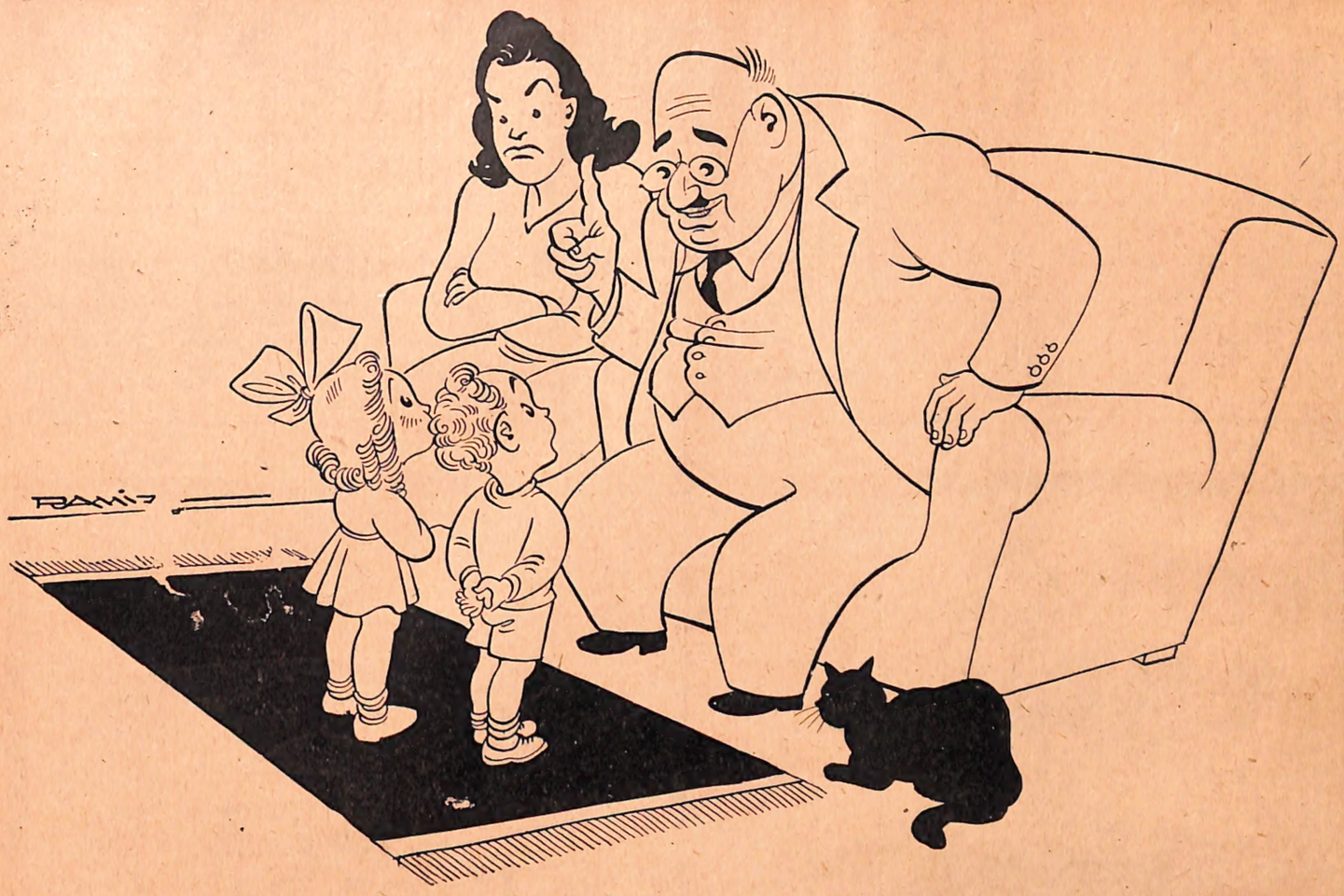

Baba — Bugün kim annenizin sözünden çıkmazsa çikulâtayı o yiyecek..
Çocuklar — Yani sen yiyeceksin değil mi baba?..

ŞUNDAN BUNDAN..

GÖTE, Almanların millî şairi ve edibidir. Almanlar onunla haklı olarak iftihar ederler, ve onun dünyanın en büyük edibi olduğunu ileri sürerler. Göte'nin doğduğu Vaymar şehri münevver Almanların bir nevi Kâbe'sidir. Her sene, Göte'nin hatıralarını bir müze halinde muhafaza eden Vaymar kasabasını ziyaret edenlerin sayısı yüz binleri bulur.

Bu, böyle olmakla beraber, Hitler rejimi mevkii iktidara gelelidenberi Göte'yi âdeta aforozlamıştır. Şimdi, Almanyada hiç bir tabi, sansör ettirmeden Göte'nin eserlerini basamaz. Bunun da sebebi Göte'nin Alman karakterini ve Alman seciyesini eserlerinin muhtelif yerinde acı acı tenkit etmesidir. Halis bir Alman olan bu meşhur şairin kendi ırkını bu kadar acı bir lisanla tenkit etmesine hayret etmemek kabil mi? Göte'yi seven Alman münevverleri, ihtiyar şairin bu tenkitleri sırf Alman milletine kusurlarını tashih ettirmek ve dolayısile hizmet etmek maksadile yazdığını ileri sürüyorlar.

Bakın Göte Almanlar hakkında neler yazmış:

Berlinde okadar kaba insanlar vardır ki, onlardan nezaket yolu ile bir şey elde etmek kabil değildir.

Almanlar nereye kaçsalar, Romaya bile gitseler, basitlikleri onları takip eder...

Almanların hususî hayatlarında nekadar şayanı hürmet, ve umumî hayatlarında nekadar sefil olduklarını düşünerek çok defa üzüntü hissettim.

Götenin Almanlar hakkında yazdığı bu yazılar tenkitlerinin en hafifidir.

Bunları okuduktan sonra, Nazilerin Göteyi neden sevmediklerini anlamak güç değildir.

* * *

«Büyük lokma yemeli, fakat büyük söz söylememeli» diye bir atalar sözü vardır. Geçen gün eski gazeteleri karıştırırken Hitlerin 1941 senesinde söylediği br nutkun şu parçası gözümüze ilişti:

Dünyada hiç bir büyük devlet Rusya kadar çabuk yıkılmadı. Leningrad muhasaradadır ve hiç bir kuvvet onu kurtaramıyacaktır. Artık on asır için Avrupanın mukadderatı tayin edilmiş bulunuyor..

İşte büyük söz söylemek buna derler!

* * *

Hitlerin meşhur siyasî kitabı olan Mein Kampf'ın 685 inci sayfasında Alman milletini tarif eden şöyle bir cümle vardır:

Bizim milletimiz büyük bir koyun sürüsü gibidir. Zekâdan mahrumiyete delâlet eden bir tevekkülle koyun gibi itaat eder. Anlamıyacak kadar aptal olduğu için itaat gösterir.

Bu sözü söyliye bir Alman düşmanı ecnebi değil, bizzat Almanların başıdır.

KARİKATÜR

●

Bir eşek hikâyesi

Fransız kıral larından Dördüncü Hanri nükteleri ile meşhurdur. Kıral, nükte yapmasını sevdiği kadar nükte dinlemesini de çok severdi. Bu huy, bütün saray erkânına sirayet etmiş, ve kırala hoş görünmek için herkes nüktedan kesilmişti. Günlerden bir gün, kıral Dördüncü Hanri, mezunen gelen İspanya sefirini huzuruna kabul etmiş ve aralarında şöyle bir muhavere cereyan etmiş:

Kıral — Anlat bakalım, benim sefirim olarak İspanya kıralı tarafından nasıl karşılandın?

Sefir — Efendim, bendenize emsalsiz bir kabul resmi yaptılar. İspanya kıralı beni sureti mahsusada huzuruna kabul etti. Ve hatırlı misafirlere tahsis edilen sırmalı şallara bürünmüş beyaz bir katıra binerek saraya davet edildim.

Kıral — Çok güzel.. Demek İspanya kıralı eşeği bir katırın üstüne bindirdi desene!..

Sefir — Tabiî değil mi ya efendim, o esnada sevgili kıralımı temsil ediyordum!..

Söz ve İş

SÖZE bakılırsa, köylerde bu yıl bereket yılıdır. Ekinler geçen yıldan yüzde yirmi beş fazla mahsul vermiş. Memlekette bir buğday bolluğu var. Çiftçiler, mahsule yirmi, yirmi beş kuruştan müşteri arıyorlar. Halbuki geçen yıl, yüz on beşe kadar fırlamıştı. Silolar doludur. Vapurlar, trenler buğday taşıyor.

İşe bakılırsa, şehirlerde durum, geçen yıldan farksızdır. Ekmek üç yüz gram. Kaçak unun kilosunu yüz elliden aşağı almak kabil değil. Bir aydanberi nüfus başına birer kilo un dağıtılacağı söylenmişti. Her fırında bir belediye memuru bulundurmak şartile unun dağıtılması için tertibat da almışlar. Fakat biz bu satırları yazıncıya kadar unun yalnız lâkırdısını işittik. Bu satırlar basılıncıya kadar kendisini görebilirsek ne mutlu. [Yazı bir hafta geciktiği için, çok şükür görebildik!]

Söze bakılırsa, tozsuz, topraksız kömürü gazhaneden, Kuruçeşmeden kolaylıkla tedarik etmek kabildir. Orada hazır bulunan arabalardan, kamyonlardan birine ton başına dört lira verdiniz mi, kömürü bodrumunuzda biliniz.

İşe bakılırsa, nüfus tezkeresi, tapu senedi, ev kontratile yer yer dolaştıktan sonra tedarik ettiğiniz kömürün tozlu, tozsuz, topraklı, topraksız olması sizin şahsî teşebbüsünüze ve fedakârlığınıza bağlıdır. Kömüre çuval bulmak, çuvalları arabaya, kamyona yerleştirmek, bunları ziyana uğratmadan eve götürmek, evin kapısından kömürlüğe taşıtmak da ayrı birer meseledir ki, bu meselelerin her birinin halli tarifedeki dört liradan çok fazlasına mal olmaktadır.

Söze bakılırsa, Bebek İstinyosesi ilkbaharda bitmiştir.

İşe bakılırsa, yolun bitmesine daha birkaç sene lâzım.

Söze bakılırsa, Amerikadan gelen otobüslerle şehirde yolculuk bir işkence olmaktan kurtuldu.

İşe bakılırsa, gelen otobüslerin üçte ikisi yedek malzemesizlikten iki, üç ay içinde garajlarda ikamete memurdur.

Söze bakılırsa, şoförlerin fazla ücret alması bir cürüm.

İşe bakılırsa, müşterilerin taksi ücretini kat kat ödemesi bir vazife.

Hülâsa, sözle iş arasındaki mesafe, hayal ile hakikat arasındaki açıklığa müsavi. Sözün verdiği lezzeti işin geğremsiliği kaçırıyor.

Fıkra malûmdur:

Bir yerde konuşuluyormuş. Kelâmı kadimden bahsederlerken orada bulunanlardan biri:

— Cenabıhakkın sözleri bukadar güzel olunca yazısı, kim bilir nekadar fevkalâdedir! demiş.

Bektaşi cevap vermiş:

— Cenabıhakkın yazısı, sözlerine benzemez; güzel değildir.

Dinliyenlerin hepsi birden Bektaşinin üstüne yürümüşler:

— Tövbe et bre zındık! Cenabıhakkın yazısının güzel olmadığını nereden biliyorsun?

— Alnımın yazısından!

İspinoz

— Hele şu harp bitsin, seninle Avrupanın altını üstüne getireceğiz...
— Eğer altı üstüne gelmemiş yeri kalırsa!...

Kimse DUYMASIN

Bavullu misafir

Nurullah Ataç anlatmıştı:

Ben bavullu misafirlerden korkarım. Meselâ sayfiyedesiniz. Bir de bakıyorsunuz ki, dostlarımızdan biri elinde küçük bavulu ile geliyor. Bu, fena bir alâmettir, çünkü dostunuzun uzun müddet misafir kalacağına alâmettir.

Ben bunun nekadar üzücü bir şey olduğunu çok iyi bildiğim için daima bavulu ile gelen misafirden korkarım.

Ankaraya yeni geldiğim günlerden bir gün, dostlarımdan biri beni Keçiörendeki bağına davet etti. Oteldeki yeknesak hayattan bıktığım için bu daveti memnuniyetle kabul ettim, ve bağın yolunu tuttum. Niyetim birkaç gün kalmaktı. Fakat bavullu misafirlerin nekadar korkunç olduklarını bittecrübe bildiğim için bavulsuz olarak gitmiye karar verdim.. ve.. bavulumu evvelden otelin hizmetçisi ile gönderdim.

★

Evin bayı

Şehir Tiyatrosu müdürlüğü bu mevsim temsil edeceği piyeslerin tevziatı ile meşguldür. Sanatkârlarımızın hepsi kabiliyet ve istidatlarına göre birer rol almışlardır. Dün, Tepebaşından geçerken tiyatronun kapısında Galip Arcana tesadüf ettik.

— Merhaba Galip, ilk piyeste rolün var mı?

— Var.

— Nasıl, büyük bir rol mu?

— Eh, oldukça..

— Kaç sayfa ezberliyeceksin?

— Ezberlenecek bir şey yok... Hemen hemen sözsüz bir rol.

— Anlamadım. Hem büyük bir rol diyorsun, hem de sözsüz bir rol diyorsun. Bu nasıl olur?

— Basbayağı olur. Bunda anlamıyacak ne var; evin bayı rolünü oynıyacağım!

Reis — Çabuk, bütün kuvvetini topla, kendini müdafaa et..
Suçlu — Aman bayım, Mihverin yapamadığı şeyi ben nasıl yaparım!..

Çamdeviren

KARŞI

YAZAN: ÇAMDEVİREN.

Bin velvele bir suale karşı,
Bir vakıa bin hayale karşı!

«Yek beyza vü sad hezâr da'vâ»
Hamd eyle fakat bu hale karşı.

Bigâne de kalsa âşinalar
Dünyadaki ihtilâle karşı,

Bigâne kalır mı nevri dönmüş
Tüccar ile kabzımâle karşı?

Kim vâr ise bitaraf, taraftar,
Tek cephe açar cidale karşı.

Bir görmeli harp ü ihtikârı,
Göz dikmede can ü mâle karşı.

Hayr ummak işin neticesinden
Koşmak sayılır muhale karşı,

Gözler bakıyordu dün cenuba,
Dönmekte bugün şimale karşı.

Ammâ ki, ümid bağlamaktır
En doğrusu Zülcelâle karşı!

Merdani cihan ibadet etmez,
Mevlâya bedel ricale karşı.

Ey Çamdeviren, nazîr olur mu
Yahyada olan kemale karşı?

İkramiye

— Zeytinyağı yükseliyor, sadeyağ yükseliyor, sabun yükseliyor... Ne dersin tüccarın bu haline?

— Ne diyeceğim? Biz ikramiyenin haberini aldık, tüccar bizden ikramiyenin kendisini aldılar.

İncelemeler

— Belediye, pahalılığı yeniden inceliyormuş.

— Onu bilmem ama, pahalılıktan biz kopacak kadar inceliyoruz!

Şu kız yok mu?

— Görüyor musun şu kızı? Teni halis tereyağına benziyor.

— Sen de amma hayal adamısın. Şunu gördüğümüz, bildiğimiz bir şeye bensetsen, olmaz mı?

— Karıcığım, Allah kısmet eder de ikramiyeyi almak nasip olursa içinden bana ne ikramiye vereceksin!..

Akıl Hocası

Samsunda O. H. O.

«hazıra hazine dayanmaz derler. Siz de bugünlerde fazla akıl vermiye başladınız. Bir gün bu sütundaki okuyucularınız gibi akıla muhtaç olmıyasınız?»

CEVAP:

Okuyucularımızın dertleri çok defa biribirine benzediği için akıl hazinesine müracaat etmiye lüzum görmüyoruz. Birisine verip eskittiğimiz aklı yeni diye bir başkasına yamayor, idare ediyoruz.

★

Adanada M. Ş. Ç.

«Önümde altı tahsil senesi daha var. Bir kız, benimle evlenmek istiyor. Ne yapayım?»

CEVAP:

Kızlar her zaman evlenmek istiyebilirler, fakat erkekler de her zaman tahsillerini bitirmiye mecburdurlar.

★

Bandırmada A. Ö. A.

«Sevdiğim kızla annemin isimleri bir. Şeytanı çatlatmak için evlenmek istiyorum. İyi mi?»

CEVAP:

Dikkat ediniz, siz şeytanı çatlatmak isterken o iki adaşı biribirine geçirip sizin kafanızı patlatmasın!

★

Üsküdarda N. N. N.

«Ailem, beni istediğim mektebe yollamıyorlar, başka bir mektebe göndermek istiyorlar.»

CEVAP:

Tahsil derecesi müsavi olduktan sonra şu veya bu mektebin ne farkı var? İstediğiniz arkadaşları orada da, burada da bulabilirsiniz.

★

Fatsada S. F.

«Kadınlar mı çok söyler, erkekler mi?»

CEVAP:

Mevzua bakar: Süs, elbise bahsinde kadınlar, siyaset, kiyaset bahsinde erkekler.

★

Yakacıkta M. Ç.

«Bir kız beni rüyasında gördüğünü söylüyor, fakat ben ona sevdiğimi söyliyemiyorum.»

CEVAP:

Sabrediniz, siz de onu rüyanızda gördüğünüz gün söylersiniz!

★

Çobanisa köyünde N. Z.

«Yaşım altmış, kolum sakat, param yok, bir iş yapamıyorum..»

CEVAP:

Cenabıhakka müracaat edeceğiniz yerde yanlış kapı çalıyorsunuz.

★

Gümüşhacıköyünde T. K.

«Oğlum kurmay subay olmak istiyor, ben doktor olmasını istiyorum, siz ne dersiniz?»

CEVAP:

İkisi de muvafık. Meseleyi kura ile halletmekten başka çare yok.

★

Ankarada H. V.

«Çanakkaleden Ankaraya tahsil için geldim, fakat Çanakkaledeki sevgilimi unutamıyorum. Bu yüzden okuyamıyacağım. Ne yapayım?»

CEVAP:

Çalışırsanız günün birinde Leylânızı bulursunuz. Çalışmazsanız belânızı!

★

Ankarada A. B.

«Küçükken sevdiğim bir kızı kaçırdılar. Ben başkasile evlendim ve mesut bir yuva kurdum. Fakat ilk aşkımı bir türlü unutamıyorum, o da beni görünce ayni hislerin tesiri altında bulunduğunu söylüyor..»

CEVAP:

Yuvanızın keyfini bozmamak şartile ne yaparsanız yapınız, akıllılığınızı bu noktada göstereceksiniz!

★

Manisada S. ve Ş.

«Biz, erkek arkadaşlarımızdan servetçe, tahsilce, asaletçe ve güzellikçe daha üstün olduğumuz halde onlar kadınlarla konuşmak hususunda bizden daha talihli oluyorlar. Neden?»

CEVAP:

Herhalde onların da sizden üstün bir meziyetleri olacak: sırnaşıklıkları.

★

Siirtte Ş. A.

«Mükerrer sualleri cevapsız bırakmanız doğru değil. Zira bu sualleri, soranlara mükerrer cevap verseniz bile anlıyacakları şüpheli.»

CEVAP:

Mükerrer cevaplardan anlamıyanların mercii Akılhocası değil, pabucu büyük hazretleridir.

★

Gördeste M. E.

«Kurbağa sesinden uyuyamıyorum, bunları mahvetmek için ne yapayım?»

CEVAP:

Bizim akıl öğretmemize hacet yok. Önümüz kış. O kurbağalara yapacağını bilir.

★

Siirtte Ş. A.

«Vazife namustur diyorlar. Namus hakkında fikri olmıyan bir adama vazifenin ne olduğunu nasıl anlatmalı?»

CEVAP:

Evvelâ namus hakkında fikri olanlar vazifenin ne olduğunu anlasınlar, ondan sonrası can sağlığı!

★

Konyada Ö. Z.

«Bana aklımla fikrimin arası açık olduğunu söylüyorlar. Siz ne dersiniz?»

CEVAP:

Ağzınızı kaparsanız sersemliğinizin kimse farkına varmaz.

★

Burdurda G. L.

«Geçen sene bir kız istedim, vermediler. Bu sene vermek istiyorlar, ben soğudum. Ne yapayım?»

CEVAP:

Kızı reddederseniz tekrar ona ısmırsınız. Isındıktan sonra bir daha isteyiniz. Verirlerse bahtiyar olacağınız muhakkaktır.

Akılhocası

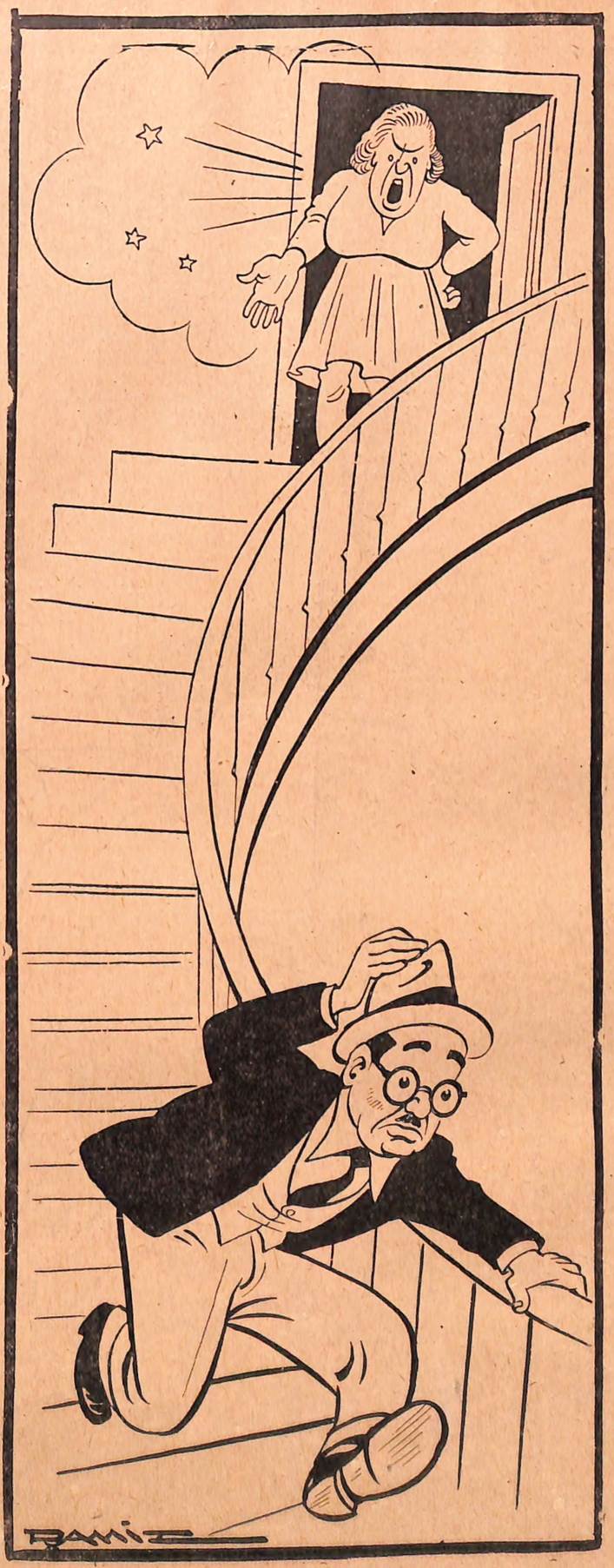

TANİNİN BOMBARDIMANLARINDAN SONRA:
— Herif, bir şeycikler demem, Hüseyin Cahitten bul!..

Küçük Hikâye

BİR YÜZ GÖRÜMLÜGÜ

KIZA bir kere söz vermiş bulundu, sözünü mutlaka yerine getirecekti.

Pazar günü, öğleden sonra, en temiz elbisesini giydi, en yeni boyunbağını taktı, sevgilisinin evine doğru yollandı.

Leylâyı plâjda tanımıştı. Onunla, haftanın birkaç günü, şurada, burada buluşmuş, dere tepe dolaşmıştı. Plâj mevsimi geçince görüşmek kolay değildi. Bunun için Leylâ ile başbaşa bir çare düşünmüşler, birleşmek için evlenmeden başka bir yol bulamamışlardı.

— Pazar günü gelip beni annemle babamdan istiyemez misin?

— Neden istemiyeyim? Bu hafta gelirim.

Ahmet ne yapsın? Yüze karşı durmak kabil değildi. İşte, aç gözlü ve tok gözlü olmanın cezasını çekiyordu. Leylânın kapısını çat çat vurdu.

Müstakbel kaynana ile kaynata müstakbel damadı ağır başla, fakat hafif yürekle karşıladılar. Kahve, sigara ikram ettiler. Söz, şuradan buraya, dereden tepeye intikal ettikten sonra evlenme meselesinin üstünde stoper etti.

— Allahın emri, peygamberin kavli ile Leylâyi sizden istiyorum.

— Verdik gitti... Fakat bir şartla.

— Nedir şartınız?

— Pırlanta gibi kızımızı alıyorsunuz, ona göre kıymetli bir yüz görümlüğü isteriz.

— Hiç merak etmeyiniz. Pırlanta kızınıza uygun bir yüz görümlüğü hazırlarım!

— Öyle ise mesele kalmadı.

İki taraf da bu büyük işin küçük bir konuşma ile halledilmesinden memnun kaldılar.

Kâğıtlar belediye dairesine asıldı, davetiyeler basıldı, nihayet Ahmetle Leylâ için mukadder olan hayırlı gün geldi, nikâh kıyıldı, düğün yapıldı.

Düğünün ertesi sabah, Ahmet, kaynanası ile kaynatasının elini öpmek üzere salona indi. Bir gün evvel kendisine öz anne ile öz baba gibi gülümseyen ihtiyarlar, şimdi, âdeta yabancı kesilmişlerdi. İkisinde de surat bir karış. İkisi de burnundan soluyor.

Kadın ağzını cehennem gibi açtı:

— Doğrusu sizden bunu hiç ummazdık.

— Ne oldu, bayan valde?

— Daha ne olsun? Hani, benim cevahir kutusu kızıma uygun bir yüz görümlüğü verecektiniz?

— Vermedim mi?

— Vermişsiniz ama, verdiğiniz saat altın değil, kaplama imiş..

— Fakat kızınızın saçları da sarıya boyanmış değil mi?

— Sonra verdiğiniz inci gerdanlık da sahte imiş..

— Fakat kızınızın dişleri de takma değil mi?

— ....

— Ben sözümü tuttum, kızınıza en uygun yüz görümlüğünü verdim, anneciğim! Hediyelerimin hakikisini vermiş olsaydım sözümü tutmamış olurdum. Ben, sözümün eriyim!

Papağan

— Çalıştım, çabaladım, nihayet istikbalimi temin ettim...
— Diploma mı aldın?..
— Hayır, büyüklerden birinin kızını aldım!..

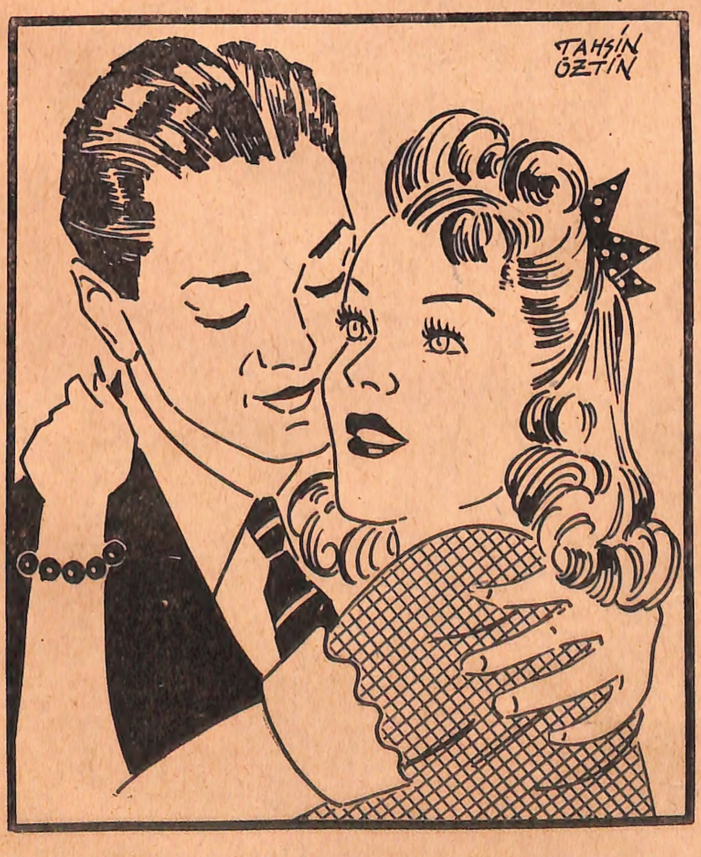

— Ben ruh adamıyım, etle alâkam yoktur...
— Öyle amma, kuzu sarmasına bayılıyorsun!..

Şinasinin bir nüktesi

İbrahim Şinasi efendi bayramda Mustafa Reşit paşayı ziyarete gitmişti. Büyük edibi muhabbetle karşılıyan sadrazam:

— Buyurunuz, lâyemut eserler muharriri! dedi.

İbrahim Şinasi efendi boyun büktü:

— Efendimiz dururken lâyemut eserler yazmak bizim ne haddimize.

Paşa hayretle:

— Ben mi? diye sordu, ben mi ölmez eserler yazmışım?

— Evet, efendimiz öyle bir eser vücuda getirdiniz ki, onun yanında bizimkilerin esamisi bile okunmaz!

— Neymiş bu benim lâyemut eserim?

— Âli paşa hazretleri.. Bir türlü ölmedi, gitti!

İLK VE SON ANLAŞMA:

— Demek anlaşmamıza imkân yok?..

— Bilâkis, tamamile anlaştık; ayrılıyoruz!...

İDEAL HİZMETÇİ

SUADİYENİN en güzel villâlarından birine sahip olduğundan dolayı haklı olarak gurur duyan bayan Neclâ Hayran hizmetçisiz kalmıştı. Bu hal pek çok ailelerin başına geldiği için fazla üzülmedi, ve asabiyet göstermedi. Soğukkanlı bir bayan olduğu için akşam gazetelerinden birine telefon etti ve adresini vererek bir hizmetçi aradığını ilân ettirdi. Ertesi gün, elinde gazetenin kupürü olduğu halde bayan Neclânın villâsına üstü başı oldukça muntazam, güzel yüzlü, sevimli bir bayan müracaat etti:

— Gazetede ilânınızı okudum, bir hizmetçiye ihtiyacınız varmış.

Bayan Neclâ hizmetçiyi salona aldı, ve karşısına oturtarak:

— Evet kızım dedi, bizim her işe eli yatan bir hizmetçiye ihtiyacımız var. Fakat şunu da açıkça söyliyeyim ki, bizim evin işi ağırdır.

— Efendim ben işten kaçmam. İş olsun da ne olursa olsun, ben esasen boş durmaktan hoşlanmam.

— Peki kızım, zannedersem seninle zorluk çekmeden anlaşabileceğiz. Fakat her iki tarafın da memnun kalması için her şeyi evvelden konuşmamız lâzımdır. Biz oldukça kalabalık bir aileyiz. Beyefendi ile beraber, üç erkek çocuğum, bir de kayınvaldem var. Altı kişinin işini başarabilecek misin?

— İlâhi hanımcığım. Ha bir kişi, ha altı kişi, demin size söylediğim gibi, ben işten kaçan insan değilim!

— Senden yalnız ev işi istemiyeceğiz. Ortalığı süpürdükten, evi toplayıp yatakları yaptıktan sonra yemekle de meşgul olacaksın. Nasıl, iyi yemek pişirmesini biliyor musun?

— Hanımcığım, ben her türlü yemek yapmasını bilirim. Gerek alafranga, gerek alaturka yemeklerin ve tatlıların envai elimden gelir. Börek yapmasını, yufka açmasını da mükemmel surette başarırım.

— Demek, yemek meselesini de üzerine alabileceksin!

— Tabiî değil mi ya hanımcığım!

— Fakat bütün bu işlerin haricinde başka mühim bir iş daha var. Gerek ben, gerek beyefendi çok titiz insanlarız. Bizim evde her gün çamaşır değiştirilir. Bunun için de haftada lâakal üç gün çamaşır yıkıyabilecek misin?

— Efendim benim elim çamaşıra pek yatkındır. Çamaşırlarınızı sakız gibi yıkarım, ütülerim, ve bütün sofra takımlarını kolalarım.

— Ha.. az kalsın unutuyordum... Bizim beyin işi icabı davetlisi pek çoktur. Haftada bir iki defa beş, on kişilik ziyafetler verir. Bu kalabalığı ağırlamak, bunlara mezeli içkili bir ziyafet hazırlamak kolay değildir. Nasıl, bu işi de gözüne alabiliyor musun?

— Almaz olur muyum hiç, hanımcığım; evel Allah hiç üzülmeyiniz, misafirlerinizi çok mükemmel surette ağırlarım. Onlara envai mezeler hazırlarım.

— Pekâlâ.. Bunlardan mada çocukları da sabahleyın mektebe götüreceksin.

— Aman hanımcığım, bu da iş mi? Tabiî götürürüm.

— Şu halde ben sana bütün bu saydığım işler için ayda on beş lira vereceğim. Nasıl, işine geliyor mu?

— Gelmez olur mu hanımcığım, şimdiki zamanda on beş lira az para mıdır?

Bayan Neclâ Hayran böyle bulunmaz bir hizmetçiyi ele geçirdiğinden dolayı çok memnundu. Küçük kalbi kocaman göğsünün içinde sevincinden âdeta hoplıyordu. Fakat bir sual daha sormadan rahat edemedi:

(Devamı 11 nci sayfada)

— Dikiş dikmesini öğrenmiye karar verdim..

— Elbiselerini dikmek için mi?

— Hayır, kocama öğretmek için!..

HİKÂYE

(10 cu sayfadan devam)

— Bize gelmeden evvel nerede çalıştın?

— Kadıköyünde bayan Hürmüzlerde çalıştım efendim.

— Senin gibi eli her işe yatkın bir hizmetçiyi nasıl oldu da kaçırdılar?

— Efendim aramızda ihtilâf çıktı.

— Nasıl bir ihtilâf?

— Efendim bendenize karşı itimatsızlık gösterdiler.

— Ne yaptılar?

— Bir şey yapmadılar efendim... Yalnız sözüme inanmadılar.

— Ne dedin de inanmadılar?

— Şair Nedimin halazadesi olduğuma inanmak istemediler efendim.

S. S.

ANKARA MEKTUBU

(2 nci sayfadan devam)

kibritlerimizin nasıl yakılacağına, rakı şişelerinin ne suretle açılacağına dair şeyler.

Fuadın o gün otobüse binerken nasırına basmışlardı, muztaripti. O da cevabın cevabını verdi:

— A baymı! Belediye üç senedir otobüslere nasıl bineceğini gazetelerde yaza yaza mürekkepli kalemi tüy kesildi de ne faydası oldu? Neticesini gel de benim ayağımda gör. Kibriti taşlıkta yakar, rakıyı da kapı tokmağında açarsın olur, biter.

Herif de inatçı imiş ha! Bir sual daha sordu:

— Peki, ya şişelerin ağzından çıkan hokkabaz şeritleri gibi uzun kâğıtları ne yapalım?

Fuat büsbütün kızdı:

— Onları da, dedi, sakla, sulh şenliğinde devlethaneyi donatırsın.

Zaparta

HÜSEYİN CAHİT YALÇIN

HUSUSÎ HAYATLARINDA
HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kırallarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

125 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

İkinci cildi çıktı bayilerden isteyiniz

Fazla şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
TABLETLERİ

Mide ve Barsakların muntazam çalışmasını temin eder. Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

NEVROZİN

Romatizma, baş, diş, nezle,
nevralji, kırıklık
ve bütün ağrılarınızı keser
İcabında günde 3 kaşe alınabilir

YEDİGÜN

HER EVİN SUSUDUR

ADEMİ İKTİDAR
ve
BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her Eczanede bulunur.
P. K. 1255
Reçete ile satılır.

Sizi Saadete Götüren
PUDRANIZIN RENGİ
Hangisidir.

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bit güzellik temin edeceğini görünüz.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 T.Posta kutusu 622, İstanbul.

KARİKATÜR

TOMBUL TEYZE PALAMUT BOLLUĞUNDA:
Balıkçı — Hay babam hay... palamut değil, balina bu!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.